

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 1. Qui corpore peccant, meritò etiam corpore luunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

de peccato praterito non conteritur, de futuro non concipit emendandi propositum. Inimicus Dei est, cui adheret vel in facto delicto complacentia, vel in presente voluptas, vel in futuro voluntas. Ille hunc in modum corde & cupiditatibus orat, inimicus Dei voluntarius, & bonitate Dei ad ipsius contumeliam abutens, non spoliatus, & exul, nec metu impendentium cladum mentem in scelera ardescens mutat. Quid talis aliud speret, quid expectet, nisi talionem? Quare & iste, & omnes, qui conspirant cum isto, sciant sibi dictum: *In qua mensura mensi fueritis, remerietur vobis.*

CAPVT XIV.

Alijs etiam profanorum hominum dictis, & exemplis, & quidem ob varia scelerum genera, demonstratur pœna talionis.

§. I.

Qui corpore peccant, meritò etiam corpore luunt.

PLeraque, quæ modò attulimus, sacri scriptores de rebus sacris, tradiderunt, superest nunc, ut eandem talionis legem, etiam vel profano-

T 5

rum

rum authorum testimonijs confirmemus, vel, si qui authores non erunt profani, saltem exemplis profanis, ut pateat hanc divinam Nemesein ubique gubernantem nulli, aut nusquam non esse mentuendam, seu in aulis is degat, seu in templis. Regis Alfonsi ea sententia fuit, ut qua quisque re peccaret, eadem etiam plecteretur. Hinc cum equitem luxuriosum, & bonorum suorum decoctorem punire vellet, quibusdam ab eo enixè petentibus, ne in corpore lueret debita, quæ ille plurima per luxum libidinemque contraxerat, respondit: Equitem hunc neque sui regis gratia, neque patriæ commodo, neque propinquorum & amicorum, ære alieno suscepto, tam grande patrimonium profudisse; sed omnem suam substantiam corpori indulgisse. In corpore igitur luere æquius esse, ut poena malefactoris ex æquo responderet. Eiusdem sententiæ sunt omnes qui, dum potestate pollent, peccantes per illa ipsa puniunt, per quæ delinquent. Sic in multis Religiosis Ordinibus, curiosis oculi ad tempus obligantur, ne circumspicere possint; garrulis & linguacibus silentium indicitur, ut os refrænetur; inquietis & gyrovagis, limites ponun-

t.

Panorm.
A. de reb.
ab Alfon-
so rege
gestis.

tur, quos non licet transilire. Prudentes quoque Confessarij, gulosis & ebriosis ieiunia, abstinentiam, temperantiam; luxuriosis & libidinosis cilicia, humicubationes, flagella imperant. Quibus in rebus etsi contraria contrarijs curari videantur, tamen ea ipsa corporis membra castigantur, quæ sunt prævaricata. Cur non iustè sic iudicent homines? ita ipse quoque olim iudicabit DEVS. Nulli enim in inferis locis sensus suo cruciatu carebunt, qui hîc fuerunt instrumenta flagitiorum.

§. II.

Anari, luxuriosi, sani talione puniti.

Ita Reges, & Duces, & Iudices iudicantur: nec secus fecerunt subditi Iudicum, Ducum, Regum. Rufinus, apud Arcadium præfectus prætorio, quia auarissimus fuit, & manus ad opes colligendas nimium extenderat, à militibus exercituque Romano interfectus est. *Capite verò Rufini resecto, & lapide in os eius immisso, hasta id infixerunt, & in sublime sustulerunt. Dextram quoque eius abscissam, per urbem circa episcopus officinas circumtulere, verbis his utentes: DATE STIPEM INEXPLEBILIS AVARITIÆ VIRO. Et ridicula ea mendicitas multum satis auri collegit.*

Niceph.
Callist.
l. 13. hist.
cap. 13